

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibilă cu articolul 147 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ (denumită în continuare „Directiva privind TVA-ul”) practica unui stat membru constând în identificarea noțiunii de „bagaje personale”, stabilită drept element conceptual al livrărilor de bunuri în favoarea călătorilor străini care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, cu noțiunea de efecte personale utilizată în Convenția asupra facilităților vamale în favoarea turismului, semnată la New York la 4 iunie 1954, și în Protocolul adițional la aceasta, și cu noțiunea „bagaj” definită la articolul 1 alineatul (5) din Regulamentul 2015/2446 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea preliminară anterioară, cum trebuie definită noțiunea de „bagaje personale” prevăzută la articolul 147 din Directiva privind TVA-ul, având în vedere că aceasta nu o definește? Este compatibilă cu dispozițiile de drept al Uniunii practica națională constând în faptul că autoritățile fiscale dintr-un stat membru iau în considerare numai „sensul obișnuit al termenilor”?
- 3) Articolele 146 și 147 din Directiva privind TVA-ul trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care o persoană impozabilă nu are dreptul la scutirea livrărilor de bunuri în favoarea călătorilor străini în conformitate cu articolul 147 din directiva respectivă, trebuie să se examineze, dacă este cazul, dacă se aplică scutirea livrărilor de bunuri pentru export în conformitate cu articolul 146 din aceeași directivă, chiar dacă nu s-au efectuat formalitățile vamale prevăzute de Codul vamal comunitar și de regulamentul delegat?
- 4) În cazul în care se răspunde la întrebarea preliminară anterioară în sensul că, dacă nu este aplicabilă scutirea în favoarea călătorilor străini, operațiunea poate beneficia de o scutire de TVA în temeiul faptului că bunurile sunt destinate exportului, operațiunea juridică constând în livrarea de bunuri pentru export poate fi considerată ca fiind scutită de TVA, contrar intenției exprimate de client la momentul efectuării comenzii?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la a treia și la a patra întrebare preliminară, într-o situație precum cea din prezenta cauză, în care emitentul facturii știa, la momentul livrării bunurilor, că acestea fuseseră cumpărate pentru a fi revândute, însă cumpărătorul străin dorea totuși să le scoată de pe teritoriu sub regimul călătorilor străini, motiv pentru care emitentul facturii a acționat cu rea-credință atunci când a transmis formularul de cerere de rambursare a taxei, prevăzut în acest scop în temeiul regimului respectiv, și atunci când a rambursat, cu titlu de scutire în favoarea călătorilor străini, taxa pe valoarea adăugată percepută, este compatibilă cu articolele 146 și 147 din Directiva privind TVA-ul și cu principiile neutralității fiscale și proporționalității ale dreptului Uniunii practica unui stat membru constând în faptul că autoritatea fiscală refuză rambursarea taxei declarate în mod incorect și achitate cu titlu de livrare de bunuri în favoarea călătorilor străini, fără să califice operațiunile respective drept livrări de bunuri pentru export și fără să efectueze rectificarea corespunzătoare, cu toate că este evident că bunurile au ieșit din Ungaria ca bagaje de călătorie?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungaria) la 27 septembrie 2019 – Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-717/19)

(2020/C 95/10)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamantă: *Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe*

Pârâtă: *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 90 ⁽¹⁾ alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, în temeiul căreia o întreprindere farmaceutică care face plăți, în baza unui contract a cărui încheiere nu este obligatorie, către organismul de asigurări de sănătate de stat în raport cu volumul vânzărilor de produse farmaceutice și care, în consecință, nu păstrează în totalitate contravaloarea acestor produse, nu are dreptul de a reduce *a posteriori* baza de impozitare doar pentru că plățile nu sunt efectuate în modul de plată prestabilit în politica sa comercială și nici în scopuri în principal promoționale?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal potrivit căreia, pentru a reduce *a posteriori* baza de impozitare este necesară o factură întocmită în numele titularului dreptului la rambursare care să ateste efectuarea operațiunii ce dă dreptul la o astfel de rambursare în cazul în care, în plus, operațiunea care permite reducerea *a posteriori* a bazei de impozitare este documentată în mod corespunzător și poate fi verificată ulterior, se întemeiază parțial pe date publice și autentice și permite perceperea exactă a taxei?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7 .

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungaria) la 9 noiembrie 2019 – NJ/Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(Cauza C-740/19)

(2020/C 95/11)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Părțile din procedura principală

Reclamant: NJ

Pârâtă: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale și articolul 31 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ (așa-numita „Directivă privind procedurile”), în lumina dispozițiilor articolelor 6 și 13 din Convenția europeană a drepturilor omului, pot fi interpretate în sensul că este posibil ca un stat membru să garanteze dreptul la o cale de atac efectivă chiar și în cazul în care instanțele sale nu pot să modifice deciziile adoptate în procedurile de azil, ci doar să le anuleze și să dispună derularea unei noi proceduri?
- 2) Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale și articolul 31 din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului (așa-numita „Directivă privind procedurile”), din nou în lumina dispozițiilor articolelor 6 și 13 din Convenția europeană a drepturilor omului, pot fi interpretate în sensul că este conformă cu respectivele dispoziții legislația unui stat membru care stabilește un termen imperativ invariabil de 60 de zile în total pentru procedurile judiciare de azil, indiferent de orice circumstanță individuală și fără să ia în considerare nici aspectele specifice ale cauzei, nici posibilele dificultăți în materie de probe?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).